

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih : 19 Ekim 2020
Sayı : 1441

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

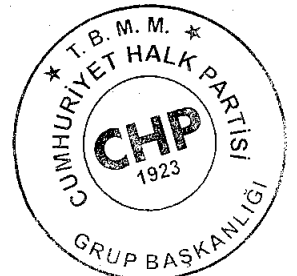
1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifim ve Gerekçesi Ekte Sunulmuştur.

Gereği için arz ederim. 16.10.2020

Ömer Fethi Gürer

Niğde Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI			
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler		
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe		
Tarih :	22 Ekim 2020	Esas No.	2/3154

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BAKANLIĞI
21 Ekim 2020
Sayı:

TBMM GENEL EVRAK
21 Ekim 2020
No: 728 276
EBYS'ye AKTARILMIŞTIR

GENEL GEREKÇE:

Türkiye’de engelliler toplumla bütünleşme yönünde yoğun sorunlar yaşamaktadırlar. Yaşamın pek çok alanına yayılan sorunlar, engelli bireylerin, toplumla işlevsel bir bütünlük içinde yaşamalarını güçleştirmektedir. Eğitim olanaklarından yeterince yararlanamama, işsizlik, yoksulluk ve daha birçok konu engelliler tarafından yaşanan temel sorunlardır. Engelli bireyler istihdam sorunları nedeniyle çoğunlukla geçimlerini temin edememektedirler.

Yapılan araştırmalar, dünyanın her yerinde engellilerin çok büyük çoğunluğunun toplumun yoksul kesimlerinden geldiğini ve yoksulluk içinde yaşadıklarını göstermektedir. Ülkemizde de engellilerin büyük çoğunluğu açlık sınırının altında yaşamaktadır. Kuşkusuz yoksulluk, bireylerin içinde yaşadıkları toplumla işlevsel bir bütünlük içinde yaşamalarını güçleştirmektedir. Temel insani ihtiyaçlarını gideremeyen bireylerin engelliliklerinden kaynaklanan bakımının yanı sıra sağlık ve sosyal sorunlarının üstesinden gelmesi zordur. Bu durum bir ekonomik kaynaktan beslenmeyi zorunlu kılar. Engelli bir çocuğa sahip olan sabit gelirli vatandaşımız sağlıklı çocuğa sahip olan vatandaşın 3-4 katı masrafı üstlenmiş demektir. Bu da sizin yoksul değilseniz bile hızla yoksullaşmanız demektir. Engelli bir çocuğun eğitimi, çoğunlukla özel eğitimi gerektirmektedir. Buna birde tedavi ve ilaç masrafları da eklenince durum, çoğu zaman içinden çıkılmaz ekonomik bir sorun haline gelir.

Diğer yandan engellilik işsizliğin de başlıca nedenleri arasında sayıldığı için bu iki olgu arasında bir neden sonuç bağlantısı bulunduğu söylenebilir. Demek ki engellilerin topluma kazandırılmalarının önündeki en ciddi sorunlardan birisi, içinden geldikleri sosyo-ekonomik kesimin bir bütün olarak yaşadığı yoksulluk sorunu/gelir dağılımı sorunudur. Doğaldır ki yoksul kesimler arasından gelen engelliler, yoksulluğu üreten başka sebeplerle de bir arada yaşadıkları için, onlar için yoksulluk adeta bir kısır döngüye dönüşmektedir. Bu, onların toplumla bütünleşmelerinin önündeki en ciddi engeldir.

Engelli vatandaşlarımızın, yaşadığı birçok problemin yanında maddi olanaksızlıklar nedeniyle de sorunları artarak devam etmektedir. Engelli vatandaşlarımızın maddi kaygılarından uzaklaşmasının bir nebze de olsa sağlanabilmesi amacıyla Engelli Kimlik kartı temin edilmeli veyahut %40 ve üzeri engelli olduğunu tam teşekküllü devlet hastanesinden alınan sağlık kurulu raporu ile belgeleyen tüm engelli vatandaşlarımıza Ramazan Bayramı ve Kurban Bayramında net asgari ücret tutarında bayram ikramiyesi verilerek daha huzurlu bir bayram geçirmeleri sağlanmalıdır.

ENGELLİLER HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 1/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Bayram ikramiyesi

EK MADDE 1- Engelli bireylere, Ramazan Bayramı ve Kurban Bayramında net asgari ücret tutarında bayram ikramiyesi ödenir. Ödemenin yapılabilmesi için engelli bireyin, Engelli Kimlik kartına sahip olması veyahut %40 ve üzeri engelli olduğunu tam teşekküllü devlet hastanesinden alınan sağlık kurulu raporu ile belgelemesi gerekir.

Bu madde kapsamında yapılan ödemelerden kesinti yapılamaz ve bu ödemeler haczedilemez.

Yersiz yapıldığı anlaşılan ödemeler, ilgilinin varsa almakta olduğu gelir veya aylıklarından kesilmek suretiyle, yoksa genel hükümlere göre geri alınır.

Bu madde kapsamında yapılacak ödemeleri karşılamak amacıyla gerekli olan tutar, yazılı talebe istinaden ayrıca fatura aranmaksızın Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına ödenir.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar ile ödeme tarihlerini belirlemeye Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

